

РЕШЕНИЕ

№ 11819

гр. София, 07.04.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 28 състав,
в публично заседание на 19.03.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Антони Йорданов

при участието на секретаря Наталия Дринова, като разгледа дело номер **6709** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на глава единадесета от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 86, ал.4 от Семейния кодекс (СК) и чл. 28 от Наредба № РД-07-7 от 05.10.2010г. за условията и реда за водене и съхраняване на регистрите за пълно осиновяване (Наредбата-отм.).

Образувано е по жалба от Я. П. В. и Б. А. К., срещу Заповед № ЗДОС/Д-С-ЛЦ-021/27.05.2024г., издадена от директора на Дирекция „Социално подпомагане“-Лозенец.

В жалбата се твърди, че решението е незаконосъобразно издадено в противоречие с материалноправните разпоредби, тъй като неправилно административния орган е отказал продължаването на първоначалното вписване в регистъра на осиновяващи при условията на пълно осиновяване.

Ответникът – директора на Дирекция „Социално подпомагане“-Лозенец, чрез процесуалния си представител оспорва жалбата и моли съда да се произнесе с решение, с което да я отхвърли.

Софийска градска прокуратура не и изпраща представител, не взема становище по жалбата.

Съдът, след като се запозна с жалбата, становището на ответника и приетите по делото писмени доказателства, прие за установено следното от фактическа страна:

Със заявление от 25.02.2022г. оспорващата Я. В. е поискала да бъде вписана в регистъра на осиновяващи при условията на пълно осиновяване. Към заявлението са приложени изискуемите в чл.25, ал.1 от Наредбата документи, съответно е извършено

социално проучване и е издадена заповед № ЗДОС/д-С-ЛЦ-023/25.05.2022г. от директора на ДСП-Лозенец, с което е разрешено вписването, което е за срок от две години, съобразно разпоредбата на чл.86, ал.5 от Семейния кодекс.

С писмо изх.№ 22-94Я-00-1993/08.04.2024г. на РДСП-София, на оспорващите е напомнено, че срокът изтича и в случай че желаят отново да бъдат вписани, следва да подадат нова молба, придружена с нужните документи по чл.25, ал.1 от Наредбата, за да се осъществи ново социално проучване и въз основа на него да се издаде заповед.

С декларация I ОС/Д-С-ЛЦ/5-011/08.05.2024г. оспорващите заявяват, че са консултирани за необходимостта от представяне на пълния набор от документи, изискуеми по наредбата, но отказват да ги представят. На същата дата подават молба за продължаване на вписването, в която посочват, че няма да представят въпросните документи.

Въз основа на констатираното по-горе е издадена процесната заповед, предмет на настоящето производство, с която е отказано вписването на заявителите с мотив, че не представят необходимите документи..

При на така приетата фактическа обстановка, съдът прави своите правни изводи :

Жалбата е допустима като подадена в законоустановения срок, от активно легитимирани лица с правен интерес да оспорват, насочена срещу административен акт, подлежащ на съдебен контрол.

Разгледана по същество същата е неоснователна.

Съгласно чл. 86, ал. 2 от СК компетентен да се произнесе по искането за издаване на разрешение за вписване в регистъра на осиновителите при пълно осиновяване е директорът на дирекция „Социално подпомагане“ по постоянния адрес на кандидат – осиновителите. В настоящият случай последната е с постоянен адрес в [населено място], за това компетентният административен орган е директорът на дирекция „Социално подпомагане“ – С.,гр. София. Това е издателят на оспорения отказ, поради което е спазено изискването за материалната и териториалната му компетентност.

Отказът е обективизиран в писмена форма и е мотивиран в съответствие на правилото на чл. 28, ал. 1, изр. 1-во от Наредба № РД – 07 – 7/05.10.2010 г. за условията и реда за водене и съхраняване на регистър на деца за пълно осиновяване. Съдържа и задължителните реквизити по чл. 59, ал. 2 от АПК, поради което не е налице основание по чл. 146, т. 2 от АПК за отмяната му.

Издаден е след изпълнение на процедурата, предвидена в чл. 24 – чл. 28 от Наредба № РД – 07 – 7/05.10.2010 г. на Министъра на труда и социалната политика въз основа на законовата делегация на чл. 83, ал. 3 от СК.

По изложените съображения не са налице основания за отмяна / обявяване на нищожност на заповедта на основание чл.146, т.1 и т.2 от АПК.

В хода на производството пред административния орган не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, които да са ограничили правото на защита на оспорващата страна или да са пречили възможността ѝ адекватно да я организира. Съгласно трайно установената практика на Върховен административен съд, съществено е това нарушение, наличието на което да повлияе върху съдържанието на акта, т.е. ако това нарушение не е допуснато, би се стигнало до постановяване на акт с различно съдържание, но такива твърдения в жалбата не са наведени.

Заповедта е издаден в съответствие с материалноправните разпоредби.

Съгласно чл. 86 от СК /в ред. ДВ бр. 67 от 4.08.2023 г. / лице, което желае да осинови

дете при условията на пълно осиновяване, подава заявление до дирекция "Социално подпомагане" по постоянния си адрес за разрешение за вписване в регистъра /ал. 1/. Дирекция "Социално подпомагане" извършва социално проучване за годността на лицето да осинови дете /чл. 86, ал. 2 от СК/. Лицето, получило разрешение от дирекция "Социално подпомагане", се вписва в регистъра служебно /чл. 86, ал. 3 от СК/. Съгласно чл. 86, ал. 4 от СК отказът за разрешение може да се оспорва по реда на АПК. Разрешението се издава за срок от две години, по арг. на чл. 86, ал. 5 от СК. Условията и редът за извършване на социалното проучване, за издаване и отнемане на разрешението за вписване в регистъра се определят с наредбата по чл. 83, ал. 3 от СК и това е Наредба №РД – 07 – 7/05.10.2010 г. за условията и реда за водене и съхраняване на регистрите за пълно осиновяване, в частност разпоредбите на Раздел V "Условия и ред за извършване на социално проучване, обучение и подкрепа и за издаване и прекратяване на разрешение за вписване в регистъра на осиновяващи при условията на пълно осиновяване". В случая с оглед доказателствата по делото е безспорно, че срокът на предходно даденото разрешение за вписване изтича на 25.05.2024г., което влече като последица автоматично заличаване на жалбоподателите от регистъра на осиновяващите при пълно осиновяване. Не се спори, че същите са подали ново заявление, по което органът инициира процедура по социално проучване с цел издаване на ново разрешение. Тук е моментът да се отбележи, че възможност за "продължаване на вписването" не се съдържа в никоя правна разпоредба, регламентираща осиновяването като процес и правен способ за отглеждане на дете. Административният орган, според закона, разполага с правомощия или да разреши или да откаже вписване на оспорващите в регистъра на осиновяващите при условията на пълно осиновяване.

Съгласно чл. 28, ал. 2 от Наредбата за издаване на разрешение за вписване в регистъра се вземат предвид възможностите за осигуряване на физическо, психическо и социално благополучие на детето, както и информацията за осиновяващия относно личностното и семейното му развитие, здравословното му състояние, неговата социална среда, мотивите му за осиновяване, способността му да осигури подходящи условия за специалните потребности на детето и други обстоятелства от значение за осиновяването. Здравословното състояние на осиновяващия е от значение за осиновяването с оглед цитираната разпоредба, както и на други текстове на Наредбата – така чл. 22, ал. 2, т. 2 и чл. 27, ал. 1, т. 1 и др. именно поради това законодателят изрично е предвидил представянето на удостоверение за психично здраве и медицинско удостоверение за физическо здраве, липса на тежки хронични заболявания и други застрашаващи живота на осиновяващия, сексуално предавани инфекции с приложени резултати от проведени изследвания за туберкулоза, сифилис, хепатит В, ХИВ/СПИН, тъй като това са заболявания които могат да възникнат във всеки един момент, респ. липсата им не може да се презюмира, позовавайки се на предходно заявление и издадено въз основа на него разрешение за вписване. Същото важи и за изискването за представяне на актуално свидетелство за съдимост, което впрочем е необходимо и по много други производства. Необходимостта от тези данни съдът тълкува във връзка с разпоредбата на чл. 124, ал. 1 от СК, съгласно която детето има право да бъде отглеждано и възпитавано по начин, който да осигурява неговото нормално физическо, умствено, нравствено и социално развитие. В този смисъл при преценка на законосъобразността на издадения административен акт следва да се прецени дали на първо място са налице заболявания на заявителите, и на второ място

– дали в случай, че са налице такива то същите биха ли довели до нарушение на чл. 124 от СК при отглеждането на децата. С непредставянето на исканите документи административният орган е препятстван да прецени под формата на социален доклад актуалното състояние на оспорващите, респ. наличието/липсата на пречка за осиновяване на дете и възможността за осигуряване на безопасна и сигурна среда за отглеждането му съгл. чл. 27, ал. 1, т. 3 от Наредбата.

Мотивиран от горното, съдът намира, че оспорената заповед е издадена без да са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, в съответствие с материалноправните разпоредби и целта на закона, поради което подадената жалба се явява неоснователна.

Водим от горното Административен съд София-град, II-ро отделение, 28-ми състав

Р Е Ш И

ОТХВЪРЛЯ жалбата от Я. П. В. и Б. А. К., срещу Заповед № ЗДОС/Д-С-ЛЦ-021/27.05.2024г., издадена от директора на Дирекция „Социално подпомагане“-Лозенец като неоснователна.

Решението подлежи на обжалване от страните пред Върховен административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му.

Препис от решението да се връчи на страните на основание чл.138 от АПК.

СЪДИЯ